ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷-۸۸۵۰۱۳۰۰
-۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰-۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 3000 45 12 13

سه شنبه ۳۰ دی ۱۳۹۹- شماره ۶۶۷۸

WWW.INN.IR

info@inn.ir

گزارش آخر

علی بابازاده

چگونه می‌توان گواردیولا را مربی موفقی به حساب آورد

میراث پرانتقاد پپ!

«هدف ما ساخت یک هویت همیشگی برای باشگاه است. چیزی که همیشه به آن نیاز داشتیم، یک سبک و چارچوب ثابت از نحوه بازی‌مان بود. در راستای تحقق اهداف‌مان به سراغ کسی رفتیم که همیشه فکر می‌کردیم استاد و نخبه این سبک باشد. پپ گواردیولا! انتخاب او یک اتفاق کلیدی برای باشگاه بود. زیرا ما معلم سبک نوین را به خدمت گرفتیم. سیتی در آینده یادگارهای زیادی از پپ خواهد داشت و نمی‌توان او را فقط با جام‌هایش قضاوت کرد!»

صحبت‌های برایان مارود مدیر اجرایی باشگاه منچسترسیتی نشان از آن دارد که سیتیزن‌ها بدون توجه به شایعات و حاشیه‌ها کماکان مربی سابق بارسلونا و بایرن مونیخ را بهترین گزینه برای رسیدن به اهداف‌شان می‌دانند. عملکرد خیره‌کننده پپ گواردیولا در تیم‌هایی که در آنها حضور داشته برکسی پوشیده نیست؛ حالا همه می‌دانیم هر باشگاهی که نیت به تغییر رویه دارد و به دنبال کسب بالاترین عناوین است، برای نیمکت مربیگری خود به سراغ گزینه‌ای جز پپ گواردیولا نمی‌رود. از دوران پرافتخار او در بارسلونا جام‌های متعددی به یادگار مانده و باواریایی‌ها نیز از مرد اسپانیایی به نیکی یاد می‌کنند؛ اکنون پپ وارد پنجمین سال از مربیگری در باشگاه منچسترسیتی شده و هنوز هم بحث بر سر موفق بودن یا نبودن او داغ است!

پس از فینال فصل گذشته لیگ قهرمانان بین تیم‌های بایرن مونیخ و پاری سن ژرمن، باشگاه آلمانی به عنوان فاتح UCL شناخته شد و پرونده کار ناتمام پپ، به واسطه هانسی فلیک بسته شد! لوتار ماتئوس اسطوره ژرمن‌ها در این خصوص گفت: «وقتی پپ در مونیخ حضور داشت، همیشه احساس می‌کردم که در بازی‌های بزرگ، کارهای بزرگی را انجام خواهد داد. او در بارسلونا به طرز شگفت‌آوری موفق بود و هویت کاتالان‌ها را احیا کرد ولی تغییراتش در بایرن و سیتی همواره با شکست مواجه شده؛ تصمیمات عجیبی در بایرن اتخاذ کرد که بعضی از آنها خوشایند هیچکس نبود. در بایرن از رابرت لواندوفسکی به عنوان مهاجم چپ استفاده می‌کرد و این تغییرات بازدهی کافی را نداشتند!»

چینش‌ها و تاکتیک‌های متفاوت پپ شاید در بعضی از موارد آن طور که باید موفق به حساب نیامده اما در کارنامه مربیگری او تصمیم‌های دیگری نیز وجود دارند که در بین اهالی فوتبال «معرکه» خطاب شده‌اند؛ پپ در مونیخ از یاشوا کیمیش و داوید آلابا به عنوان مدافعان وسط و یا هافبک تدافعی استفاده می‌کرد و این همان تصمیمی بود که هانسی فلیک را هم به تقلید از آن واداشت. انتقال فیلیپ لام از خط دفاع به خط میانی نشان داد که پپ سنت‌شکنی را به خوبی فراگرفته و بعدها چنین تصمیمی را در جمع سیتیزن‌ها نیز تکرار کرد؛ تصورات بر این بود که استفاده از فرناندینیو در قلب خط دفاعی یک ایده از پیش شکست خورده باشد اما اینگونه نبود؛ هافبک برزیلی در پست جدید خود درخشید و فضا را برای روی کارآمدن گوندوگان، برناردوسیلوا و ریاض محرز فراهم کرد.

میراث ارزشمند پپ گواردیولا در باشگاه‌های متفاوت غیرقابل انکار است؛ سیتی با مانوئل پیگرینی و روبرتو مانچینی مجددا پا در جمع بزرگان گذاشت و این مهم جز با خرید بازیکنان رانده شده سایر غول‌ها امکان‌پذیر نبود؛ گائل کلیچی، روبینیو، پابلو زابالتا، استفان آیرلند، شون رایت فیلیپس، الانو و کریگ بلیمی تنها بخشی از نفراتی بودند که نوع نگاه‌شان به منچسترسیتی، همچون نگاه بازیکنان پا به سن گذاشته امروزی به MLS بود! منچسترسیتی تحت سلطه پپ از این دوران عبور کرده و حتی رفتن گواردیولا نیز مانع پیشرفت بازیکنان جوان سیتیزن‌ها نخواهد شد؛ فران تورس، رودری و الکساندر زینچنکو از شاخص‌ترین بازیکنان جوان لیگ برتر انگلیس به حساب می‌آیند و فیل فودن، یا را از این هم فراتر گذاشته و زین‌الدین زیدان درصدد آوردنش به سانتیاگو برنابئو است. پپ فصل گذشته قافیه را به لیورپول یورگن کلوپ باخت ولی به جز سوپرکاپ آلمان در تمامی جام‌هایی که حداقل یک بار در آن به عنوان مربی حضور داشته، توانسته مقام قهرمانی را به دست آورد. شانس اول شدن در این فصل از مسابقات لیگ برتر نیز همچنان پابرجاست و پروژه قهرمانی در UCL از بازی با پورتو کلید خواهد خورد.

با این همه وجهه منفی میراث پپ نیز قابل بحث است؛ او سرمربی آماده‌ترین بارسلونای ۲۰ سال اخیر بود و چگونه می‌توان نقش ژاوی، مسی، اینیستا، داوید ویا و پویول را در کسب ۳ گانه و جام‌های مختلف انکار کرد؟ در منچسترسیتی برای جذب ادرسون و کلودیو براوو باشگاه بیشتر از ۵۰ میلیون یورو هزینه کرد و ۳ مدافع گرانقیمت حال حاضر جهان در اختیار پپ هستند؛ بنجامین مندی، کایل واکر و جان استونز! اینکه پپ گواردیولا از انتقادات بی‌خبر باشد، امری محال است؛ خود او نیز می‌داند که به چه دلیل تحت فشار رسانه‌ای قرار گرفته و ولخرجی‌های سالیان گذشته هم راه را برای انتقادهای بیشتر باز گذاشته؛ پپ برای قهرمان کردن بایرن مونیخ در اروپا به آلمان رفت و در این امر ناکام ماند. قهرمانی در بوندس لیگا خواسته اصلی مدیران مونیخی نبود چرا که این مهم پیشتر با مربیان مختلفی اتفاق افتاد. سلطه سالیان اخیر بایرن بر بوندس لیگا شکست ناپذیر بوده و حتی نیکو کواچ، مربی اخراج شده نیز سنت شکنی نکرد و طی یک فصل حضور در آلیانز آرنا، بوندس لیگا، جام حذفی و سوپرجام آلمان را به ارمغان آورد. انتظارات از مرد اسپانیایی به طرز شگفت‌آوری بالا رفته و برخلاف گفته مدیران منچسترسیتی، هواداران تیم آبی‌پوش شهر منچستر تنها خواهان فتح لیگ قهرمانان هستند. پس آیا کار پپ گواردیولا به عنوان یک مربی موفق به پایان رسیده؟ ۹ سال از آخرین قهرمانی اروپایی گواردیولا گذشته و برای جواب دادن به این انتقاد تنها یک راه وجود دارد؛ او باید ثابت کند که بدون مسی، ژاوی و اینیستا هم قادر به فتح UCL است!

پپ فصل گذشته قافیه را به لیورپول یورگن کلوپ باخت ولی به جز سوپرکاپ آلمان در تمامی جام‌هایی که حداقل یک بار در آن به عنوان مربی حضور داشته، توانسته مقام قهرمانی را به دست آورد

عکس روز

مسی ناکام

لیونل مسی یکی از پرنوسان‌ترین فصول خودش را سپری می‌کند. ستاره‌ای که فروغ جوانی‌اش را ندارد و درخشش‌هایش در یک سال گذشته مقطعی بوده. او هفته پیش خودش بارسا را به فینال سوپرکاپ اسپانیا آورد اما در فینال بازی‌اش دوباره انتقاد برانگیز شد. مسی در این بازی یک حرکت خشن انجام داد که موجب اخراجش شد. این اولین کارت قرمزی بود که او در لباس بارسا می‌گرفت و از این جهت تاریخ ساز شد و البته دلیل شکست!

یاد

محمود نامجو؛ دینامیت کوچک

سی‌ام دی‌ماه مصادف با سی و یکمین سالگرد درگذشت مرحوم محمود نامجو وزنه‌بردار نامی ایران و جهان است. در طول تاریخ، ورزشکارانی به دلیل ثبت رکوردهایی نامشان در کشور و حتی قاره یا در جهان به ثبت می‌رسد و سالیان سال و تا زمانی که رکوردشان توسط ورزشکار دیگری ترقی نیابد، همچنان نامشان ثبت شده است.

اما تعداد محدودی از ورزشکاران هستند که به دلیل کسب نتایج اعم از تعداد قهرمانی در مسابقات جهانی و المپیک و یا ثبت رکوردهایی که نمی‌توان به آن دست یافت، همیشه و تا ابد نامشان در ورزش زنده خواهد ماند که مرحوم محمود نامجو یکی از این ورزشکاران به شمار می‌رود. او که در جهان به نام دینامیت کوچک معروف شده بود، گرچه نتوانست در المپیک مدال طلا کسب کند و در رقابت‌های جهانی نیز چهار مدال طلا، یک مدال نقره و دو مدال برنز کسب کرد اما یکی از این مدال‌های طلای جهانی باعث شد تا نام مرحوم نامجو همیشه در تاریخ ورزش قاره کهن ماندگار شود. وی در سال ۱۹۴۹ و در جریان مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی جهان که در لاهه هلند برگزار شده بود با تیم ملی ایران در آن رقابت‌ها حضور یافت و با درخشش خیره کننده خود در میان بزرگان وزنه‌برداری، موفق شد مدال طلای آن رقابت‌ها را کسب کند.

این مدال طلا ارزش خاصی برای ورزش ایران و حتی ورزش قاره بزرگ آسیا داشت چون تا آن زمان هیچ ورزشکار آسیایی موفق نشده بود که مدال طلای جهانی را برای این قاره به ارمغان بیاورد و مرحوم نامجو موفق شد در رشته وزنه‌برداری اولین مدال طلای جهانی را برای قاره آسیا کسب کند تا نام این اسطوره وزنه برداری ایران تا ابد در ورزش این قاره ثبت شود.

شاید برای‌تان جالب باشد که بدانید نامجو که درواقع نام فامیلی درستش «نامجوی» بود، پدرش تقی‌خان و مادرش سکینه خانون بود. تقی‌خان فرزند عبدالله خان پاپروسی و سکینه خاتون دختر اسدالله خان شهریاری، معروف به اسدی علاقه‌مند، است.

اسدالله‌خان از مشروطه‌خواهان بنام رشت بود که محمود او را در کودکی بابا اسدالله خطاب می‌کرد. تقی‌خان، پدر محمود، مردی خوش‌اندام بود و به ورزش هم علاقه داشت؛ به طوری که خود در جوانی روی موازنه عملیاتی جالب انجام می‌داد و سوارکاری هم می‌کرد. تقی‌خان ابتدا در سیقلان رشت در کار خرید و فروش مقواهای وارداتی از روسیه بود ولی پس از مدتی این شغل را رها کرد و در یک کارگاه سیگارسازی و جعبه‌سازی مشغول به کار شد.

محمود که بعدها دوستانش به وی چینی می‌گفتند، یازده ساله بود که به فکر ورزش افتاد. در این هنگام اصلا به فکر قهرمانی نبود؛ شاید هم هیچ وقت باور نمی‌کرد روزی روی سکوی افتخار قهرمانی جهان، آن هم نه برای یک بار، بلکه برای چند بار قرار بگیرد. هدف او از ورزش، قوی‌شدن و تندرستی بود.

گزارش یک

سام ستارزاده

پرسپولیس، بازنده بزرگ دوئل یحیی - رسول‌پناه

دندان لق و پوسیدگی سرخ

قهرمان بلامنازع چهار فصل اخیر لیگ، با شکست در فینال آسیا و چهار تساوی پی‌درپی در بازی‌های داخلی، به یک شوک بزرگ فرو رفته. این شوک، بی‌شک ناشی از خستگی مضاعف پرسپولیسی‌ها و تا حدودی، دلسردی بازیکنان تیم پس از از دست دادن فرصت دوباره قهرمانی آسیا بوده که هر دو عواملی طبیعی هستند اما پس از شهرآورد ۹۴، زبانه‌گیری دوباره آتش زیر خاکستر اختلافات میان سرمربی و رئیس هیأت مدیره پرسپولیس، نمکی که روی زخم موقت قرمزها پاشیده شد تا سوزش و اضمحلالی شدیدتر را احساس کنند.

در کنفرانس مطبوعاتی پیش از بازی با فولاد، حمید مطهری، دستیار اول یحیی گل‌محمدی، با جملاتی انگیزشی و امیدبخش نظیر پرسپولیس واقعی را از فردا ببینید و ما پرسپولیس هستیم و نیاز داریم همیشه بهترین باشیم نشان داده که عزم کادر فنی سرخ‌پوشان برای احیای روحی و روانی بدنه تیم جزم است اما خود گل‌محمدی که نفر اول این کادر فنی است، وارد مجادله‌ای فرسایشی با مهدی رسول‌پناه شده.

طبیعتاً در بسیاری موارد، سرمربی قرمزهای پایتخت حق دارد شاکی باشد. اهمال در داستان جدایی ستاره‌های پرسپولیس و یا حتی در برخی موارد، فراری دادن آنان، مسأله‌ای است که اگر اعتراض یحیی را موجب گردد، وی را محق بدانیم. با این وجود، درگیری‌های رسانه‌ای سرمربی شایسته و مدیر ناشایست، آخرین حاشیه‌ای است که پرسپولیس به ایجادش نیاز دارد.

پرونده مرافعه گل‌محمدی و رسول‌پناه حال به یک اختلاف میان مدیرعامل و رئیس هیأت مدیره در باشگاه بدل گشته. این ماجرا می‌توانست پیش از انتشار چند ویدیوی جنجالی و پرسش برانگیز خاتمه یابد؛ یعنی بدون سلب آرامش از اردوگاه قرمزها، درست در زمانی که به آن نیاز دارند.

دندان لقی که پوسیدگی آن پرسپولیس را در تابستان تضعیف کرد، اگر به‌موقع جراحی می‌شد، این گلاویزی‌ها، این عصب‌کشی، این اولتیماتوم دوسرباخت گل‌محمدی، درمان دردناک پرسپولیسی‌ها نمی‌بود.

شکی نیست که گل‌محمدی سرمربی دلسوز پرسپولیسی‌هاست و جنگی که به راه انداخته نیز از سر خیرخواهی است اما تجربه مدیریتی استقلال و پرسپولیس این حقیقت تلخ را ثابت کرده که بدون توجه متولیان اصلی مشترک به مدیران منسوبشان، بهبود این اوضاع دستاوردی نیست که به سادگی نصیب گردد.

یحیی سرمربی باهوشی است که اثبات کرده اهمیت مسائل روحی- روانی را به خوبی از بر است. فارغ از نتیجه بازی با فولاد، ارتش سرخ هنوز هم می‌تواند جانی تازه بگیرد و از نو روی پای خودش بایستد اما به شرطی که تمرکز مسئولین فنی تیم به جای حواشی تلخ خارج زمین، به چارچوب مستطیل سبز معطوف گردد.

در کنفرانس مطبوعاتی پیش از بازی با فولاد، حمید مطهری، دستیار اول یحیی گل‌محمدی، با جملاتی انگیزشی و امیدبخش نظیر پرسپولیس واقعی را از فردا ببینید و ما پرسپولیس هستیم و نیاز داریم همیشه بهترین باشیم نشان داده که عزم کادر فنی سرخ‌پوشان برای احیای روحی و روانی بدنه تیم جزم است اما خود گل‌محمدی که نفر اول این کادر فنی است، وارد مجادله‌ای فرسایشی با مهدی رسول‌پناه شده

در باشگاه‌ها، جایگاه‌هایی را به افراد بخشیده‌اند که به تخصص و توانایی احتمالی آنها چندان مربوط نیست. به همین دلیل اظهارنظر درباره این جایگاه‌ها آسان شده است.

در ماجرای جدل رسانه‌ای یحیی گل‌محمدی و مهدی رسول‌پناه، فراموش نکنیم که اتهامات رسول‌پناه درباره مشارکت خارج از عرف گل‌محمدی در مسائل نقل و انتقالات بازیکنان هرگز مورد بررسی قرار نگرفت و طرفین اظهارنظرهای دقیقی در اثبات یا رد آن ادعا نداشتند.

پس از آن اظهارنظرها اختلافات شعله‌ور شد اما انگار آن آتش هنوز خاموش نشده است که یحیی گل‌محمدی را برای بیرون راندن رسول‌پناه از عرصه مدیریت پرسپولیس ترغیب می‌کند. یحیی نمی‌خواهد آن اتفاق تکرار شود و اتهاماتی شبیه آنچه رسول‌پناه به زبان آورد، دوباره تکرار شود. بعید است که مسأله یحیی با رسول‌پناه فقط جدایی چند بازیکن باشد، چون آن جدایی‌ها با توجه به شرایط اقتصادی حاکم بر باشگاه چندان دور از ذهن نبودند.

پرسپولیس بی‌شک از این اختلافات آسیب‌هایی خواهد دید. از روزی که گل‌محمدی این جدل را دوباره داغ کرد و حتی فرصت ۴۸ ساعته برای وزیر ورزش و جوانان تعیین کرد، روشن بود که در فرصت تعیین‌شده او اتفاقی رخ نمی‌دهد. هنوز آنچنان جایگاه‌ها از دست رفته نیستند که در آن فرصت ۴۸ ساعت، تغییر دلخواه مربی رخ دهد.

یحیی با این نوع برخورد با ماجرا، هم خود را در موقعیتی عجیب قرار داد و هم پرسپولیس را وارد موقعیت انتظار بیهوده‌ای گذاشت که بی‌سرانجام بود و آخرش هر اتفاقی که رخ دهد، باز هم رویداد جالبی برای کادر فنی و مدیریت باشگاه نیست.

پرسپولیس اگر بتواند از دل این بحران خودساخته که هر کس از مربیان تا مدیران، در آن نقشی ایفا کرده‌اند، خود را به سلامت عبور دهد، شاید بتواند دوباره به سوی قهرمانی قدم بردارد.

سوژه

مازیار گیلکان

رویداد پرآسیب یحیی و هیأت مدیره

آنچه در روابط کادر فنی پرسپولیس و رئیس هیأت مدیره باشگاه می‌گذرد، فقط یک تصویر از چندین و چند تصویر روابط مخدوش و رایج مربیان باشگاه‌ها با مدیرعامل یا اعضای هیأت‌مدیره است. بسیاری از این اختلافات در خلوت بیش از اینها نیز شدت می‌گیرند و منجر به کارشکنی‌های داخلی می‌شوند و بسیاری از بحران‌های داخلی باشگاه‌ها ریشه در همین روابط مخدوش دارد.

تک به تک

میعاد نیک

به دنبال مقصر بین یحیی و دندانپزشک

پرتقال فروش کیست؟

اتفاقی که این روزها آسمان اردوگاه سرخ را آلوده کرده و نفس‌ها را به تکاپو انداخته، حاصل اختلافات یک شبه نیست و ریشه در تصمیم‌گیری‌های غلط و ناکارآمدی‌های سیستماتیک دارد. همانطور که در فوتبال‌مان با قحطی مدیریت و تدبیر مواجه هستیم، نگرش حرفه‌ای هم در این فوتبال یافت نمی‌شود. آش تا حدی شور شده که رئیس هیأت‌مدیره یکی از بزرگ‌ترین باشگاه‌های آسیا چند فرد معلوم‌الحال را در یک دورهمی غیررسمی اطراف خود جمع می‌کند تا اسرار مگو و خفیه نهاد زیردست‌اش را برای‌شان تعریف کند؛ همانطور که سرمربی همان باشگاه به‌رغم عملکرد شائبه‌برانگیز ترجیح می‌دهد گلایه‌هایش را در رسانه‌ها بیان کند و آتش به آبروی باشگاه بزند، نه در جلسه با مدیرعامل باشگاه. فقدان دیدگاه حرفه‌ای در باشگاه پرسپولیس چنین عجایبی را پدید آورده؛ از سریال‌های دنباله‌دار اظهارات مهدی رسول‌پناه تا قهرهای تشریفاتی یحیی گل‌محمدی. سرمربی تیم فینالیست لیگ قهرمانان آسیا انگار فکر می‌کند مشغول به کار در لالیگای اسپانیا یا پرمیرلیگ انگلستان است که انتظار برقراری اصول و قواعد مدونی را دارد. شاید اگر یک قاعده کلی برای جذب سرمربی و کادرفنی در فوتبال ایران وجود داشت، با این شائبه‌های نقل‌وانتقالاتی هرگز نیمکت سرخ به گل‌محمدی نمی‌رسید. البته که رفتارهای مدیرعامل پیشین باشگاه پرسپولیس هم کم زننده و بیراه نبوده اما باید چاره راه را جایی دورتر از آن فیلم‌ها و چهارراه نظام‌آباد جست‌وجو کرد؛ جایی حوالی خیابان سئول و ساختمان وزارت ورزش و جوانان. دندانپزشک شخصی آقای وزیر به درست یا غلط بر مهم‌ترین مسند اجرایی و مدیریتی باشگاه پرسپولیس جلوس کرد و تصمیمات مهمی را هم در آن برهه زمانی رقم زد اما اشتباهات او و ادبیات کوچه‌بازاری‌اش نباید مسئولین حراست وزارتخانه و مدیرعامل امنیتی پرسپولیس را از اصل قضیه غافل کند. رسول‌پناه در اظهاراتش چنان از وجود دلالی‌ها و دست‌هایی در پشت‌پرده تیم پرسپولیس صحبت کرده که پرداختن به همین موضوعات برای سوژه سال تمام اعضای حراست وزارت ورزش و جوانان کافی‌ست. شاید برای شفافیت این موضوع به‌جای قربانی کردن رسول‌پناه باید به دنبال یحیی گل‌محمدی و رفتارهای مشکوک‌اش چرخید، مسائلی که قطعاً می‌توانند مهم‌ترین اتفاق امنیتی سال لقب بگیرند.

نفر به نفر

سامان موحدی‌راد

جولان دعوای داخلی در پرسپولیس

همه چیز از مدار خارج شده

شاید کسی فکرش را هم نمی‌کرد که یک تیم ایرانی به حدی از آمادگی برسد که در سه سال دو بار فینال آسیایی را تجربه کند اما حتی وقتی این رویا هم برای ما محقق شد فضا در چنان جنجال و حاشیه‌ای فرو رفت که بسیاری فینال را از یاد برده‌اند. نمی‌دانیم بعدها که به سال ۱۳۹۹ نگاه می‌کنیم آن را سالی به یاد می‌آوریم که پرسپولیس فینال دوحه را از دست داد یا سالی که در آن سرمربی و رئیس هیأت مدیره پرسپولیس چنان بر همدیگر تاختند که مثل و مانندش در فوتبال ما دیده نشده بود.

این روزها روزهای جولان دعوای داخلی در پرسپولیس است. همان چیزی که بعد از صعود دراماتیک این تیم به فینال دامن آن را گرفت و منجر به جدایی چند بازیکن شد. جدایی چند بازیکن در کنار اختلاف شدید میان رسول‌پناه و یحیی گل‌محمدی که منجر به قهرهای چند باره او از تیم شد. آخرینش اما بعد از دربی بود جایی که یحیی گل‌محمدی به عنوان سرمربی تیم اولتیماتوم داد و برای رفتن رسول‌پناه زمان تعیین کرد. چیزی فراتر از اختیارات یک سرمربی که نشانه بالا گرفتن جنگ داخلی در پرسپولیس دارد. این روزها در کنفرانس‌های خبری پیش از بازی پرسپولیس این حمید مطهری است که حاضر می‌شود و از مسائل تکنیکی پرسپولیس حرف می‌زند و یحیی گل‌محمدی سرش جای دیگری به دعوای شدید با رسول‌پناه گرم است. شاید همین مسأله عاملی باشد برای چهار تساوی پیاپی تیمی که در سال‌های قبل یک تیم از پیش برنده در میدان بود و با روحیه مثال زدنی به مصاف رقبایش می‌رفت. انتشار چکه‌ای فیلم‌هایی از رسول‌پناه هم همزمان با اوج گرفتن دعوای سرمربی و رئیس هیأت مدیره موجب شده تا این دعوای درون تیمی رنگ و بوی عجیب‌تری به خود بگیرد.

در اینکه مهدی رسول‌پناه مدیری در حد پرسپولیس هست یا نه بحث‌های زیادی وجود دارد. حداقل همین فیلم‌های منتشر شده به خوبی نشان می‌دهد که او در کلاسی نیست که بخواهد رئیس هیأت مدیره یک باشگاه لیگ برتری باشد. این مسأله البته گره اصلی دعوای استقلال و پرسپولیسی‌ها در سال‌های گذشته است. انتخاب مدیران بی‌کارنامه و فاقد صلاحیت برای این دو تیم اما علاوه بر این موضوع باید به این مسأله هم فکر کرد که آیا یحیی گل‌محمدی می‌تواند برای هیأت مدیره تصمیم بگیرد. آیا این فراتر از اختیارات یک سرمربی نیست که چنین درخواستی داشته باشد؟

الان که جبهه‌بندی‌ها انجام شده و گروهی پشت یحیی و گروهی پشت رسول‌پناه پنهان شده‌اند ولی بعدها که آتش این دعوا فرونشست شاید بد نباشد به این نکات ریز هم فکر کنیم. اینکه در پرسپولیسی که چهار بار قهرمان ایران شد هیچ‌گاه برانکو علیه هیأت مدیره مصاحبه نکرد و پایش را فراتر نگذاشت و البته رئیس هیأت مدیره هم هیچ‌گاه در خیابان اسرار باشگاه را برملا نکرد. آنچه مشخص است این است که در پرسپولیس همه چیز از مدار خارج شده است و نتیجه هم این است که بهترین تیم ایران حالا در صدر جدول نیست.